

Богдан – Ігор Антонич (1909-1937)

“Я все – п’яний дівчак із сонцем у кишені”

“Я закоханий в житті поганин”

З першої книжки “Привітання життя”

Червоні клени й клени срібні
над кленами весна і вітер
Дочасності красо незглибна,
Невже ж тобою не п’яніти?

Я, сонцеві життя продавши
за сто червінців божевілля,
захоплений поганин завжди,
поет весняного похмілля.

“Автопортрет”

Не пишній монумент із мармуру Ти залишив по собі,
коли туди відходив, звідкіля немає вороття.
За бронзу й мідь тривкіше слово - і як завжди сонце сходить
і не цвітуть свічок лілеї молитвами забуття.

Не тихне сторож вишні – соловейко в місяця пожарах,
дівчата не вмовкають, і зозулиним весіннім чарам
все піддане. Земля і на землі закон зростання й крові.

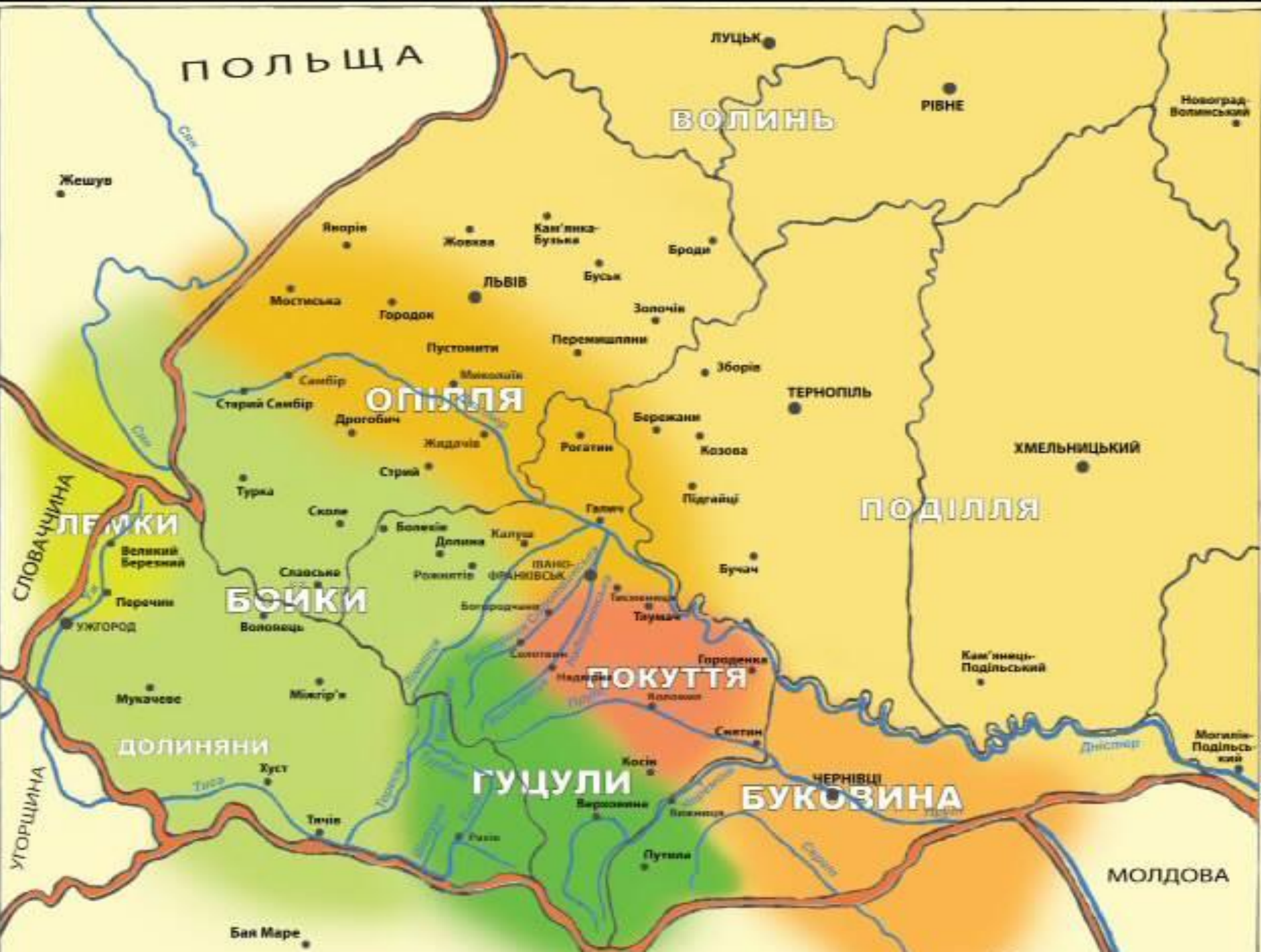
Змінливість вічна і трива незмінність прав і справ.
Країна, що над нею місяць грає, як і грав,
волошково, пшенично, черешнево, вільхово, вербово.

Не тихне клик чаїний над лиманами, що в них заснули
вітри завмерлих бур, немов стяги потоплених човнів,
де сплять сповиті у китайку дні минулі
і море морщить хвилі, наче людські чола наглий гнів.

Це Ти сто літ показував мету і шлях стовпом вогнистим,
ми вирости у спадщині Твоїй, як в сяйві сонця листя,
у куряві воєн, у мряці буднів час Тебе не зрушив.

Твоє наймення мов молитву кладемо на стяг,
бо знаємо, що мов тавро понесемо в життя
печатя Твоїх палючих слів, що пропекла до дна нам душі.

“Шевченко”, 1936

Володим
ир
Бучацьки
й

Пам'ятник
Б.-І. Антоничу
у Новиці
поставлений у
1989 році.

Роман
Лубківський
Й

Старовинна лемківська хата у Новиці.

Сільське кладовище.

*Герб міста Сянок
(Польща),
де навчався Антонич.*

Павло
Тичина

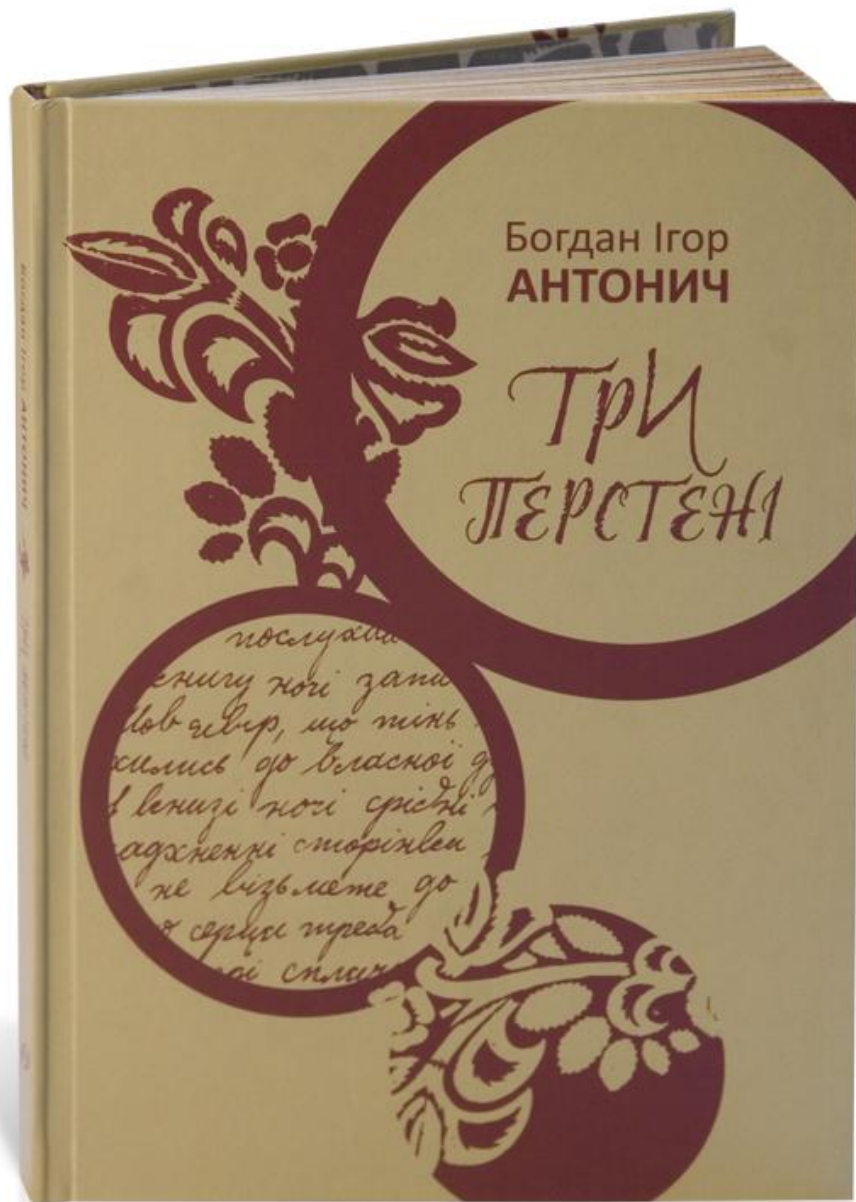

Львівський університет, 1898 р.

Студенти - україністи у Львові, перший зліва Антонич, 1931

*Збірка “Три перстені”,
1934 р.*

*Єдина прижиттєва
збірка “Книга Лева”
вийшла 1936-го року.*

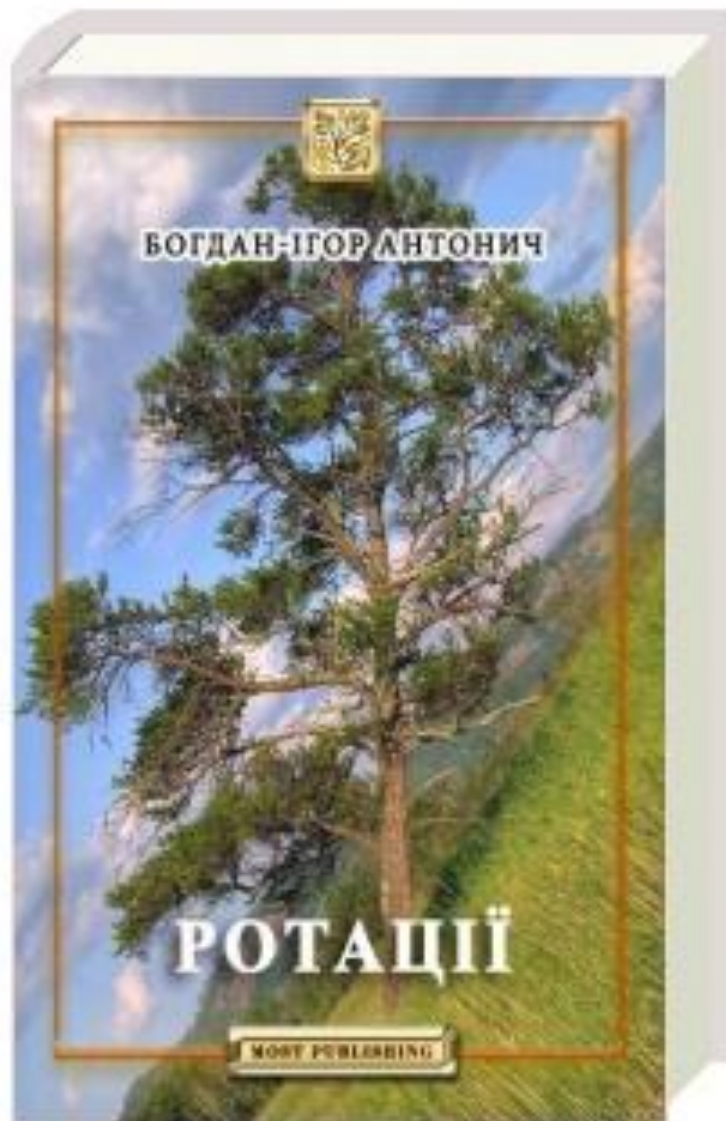

богдан ігор антонич

книга лева · ротації

Богдан-Ігор
АНТОНІЧ
Зелена Євангелія

“Зелена Євангелія”, “Ротації”, 1937 р.

*Могила Антонича на
Янівському кладовищі.*

Юліан Тувім

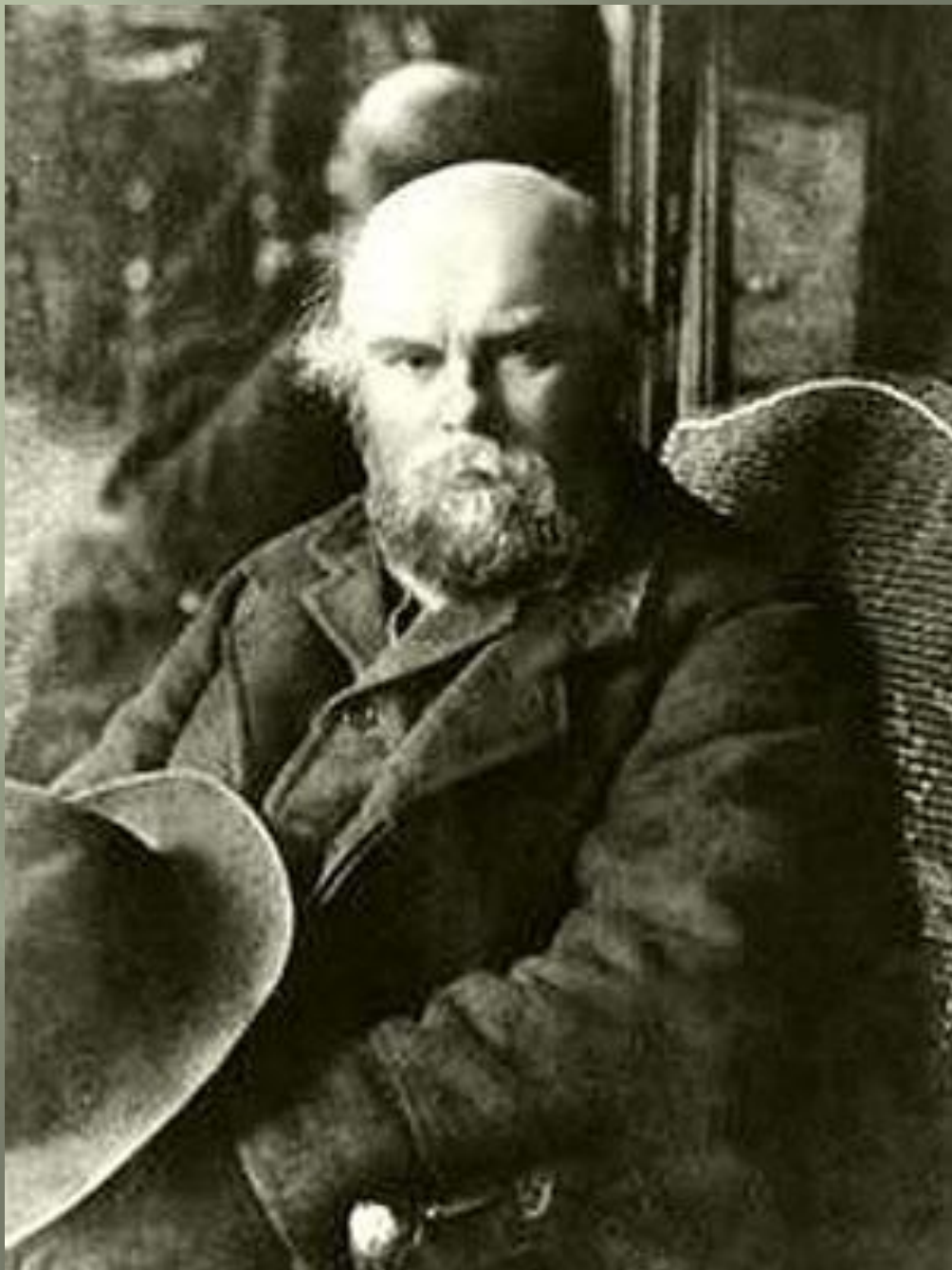
Підсвідомість

Понад похмуре, чорномуре бердо
підносив замок кам'яний свій жест.
В нім сивий менша цар, мов срібний
жезл;
в льохах тримав рабів своїх він твердо.

Навколо замка вирости крокоси,
повій з-під листя вий глядів на жердь.
Щораз то більш впадало в погріб жертв,
неначе б хто косив тяжкі покоси.

Враз лютий бунт затряс тюрми кублом.
Геть! З льоту творять інший світ в надії.
Побачив цар ті тереми новії
та став тоді своїх рабів рабом.

Цей цар – це я, палац – душа моя,
бунт – сон, раби – мої померлі мрії.

Поль Верлен

Копання картопель

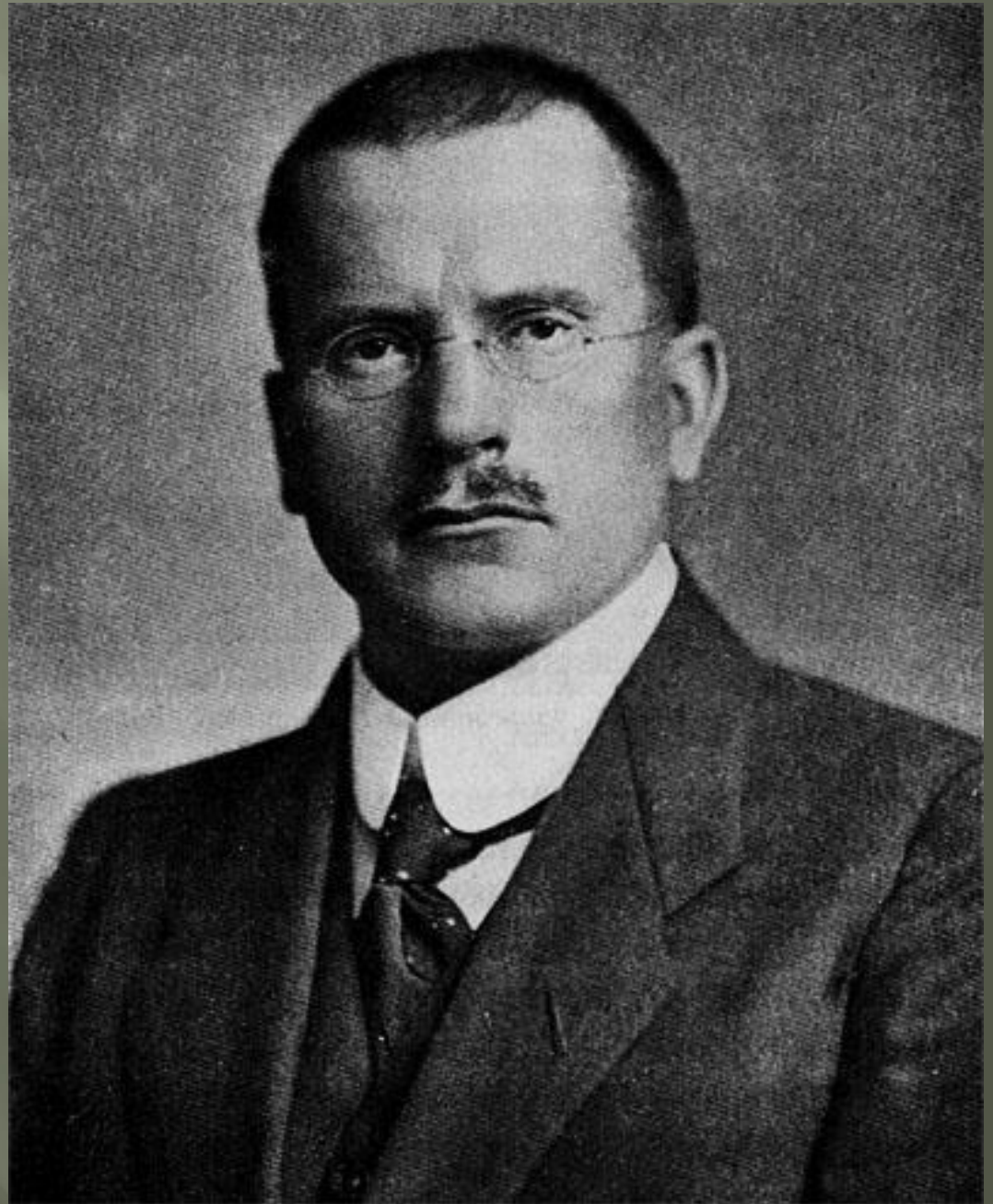
Поволі, поволі,
По синім полі
Дими кружляють
На вільній волі.

Короткими днями
Цвінуть вогнями
На краю плаю,
Немов квітками.

Багато багаття,
Червоне шмаття,
А часом жовте,
Немов латаття.

Обличчя веселі

*Карл
Густав
Юнг*

*Лев з гербом Львова
біля ратуші.*

*Езра Паунд,
американський поет.*

Анатолій Марієнгоф

Вадим Шершеневич

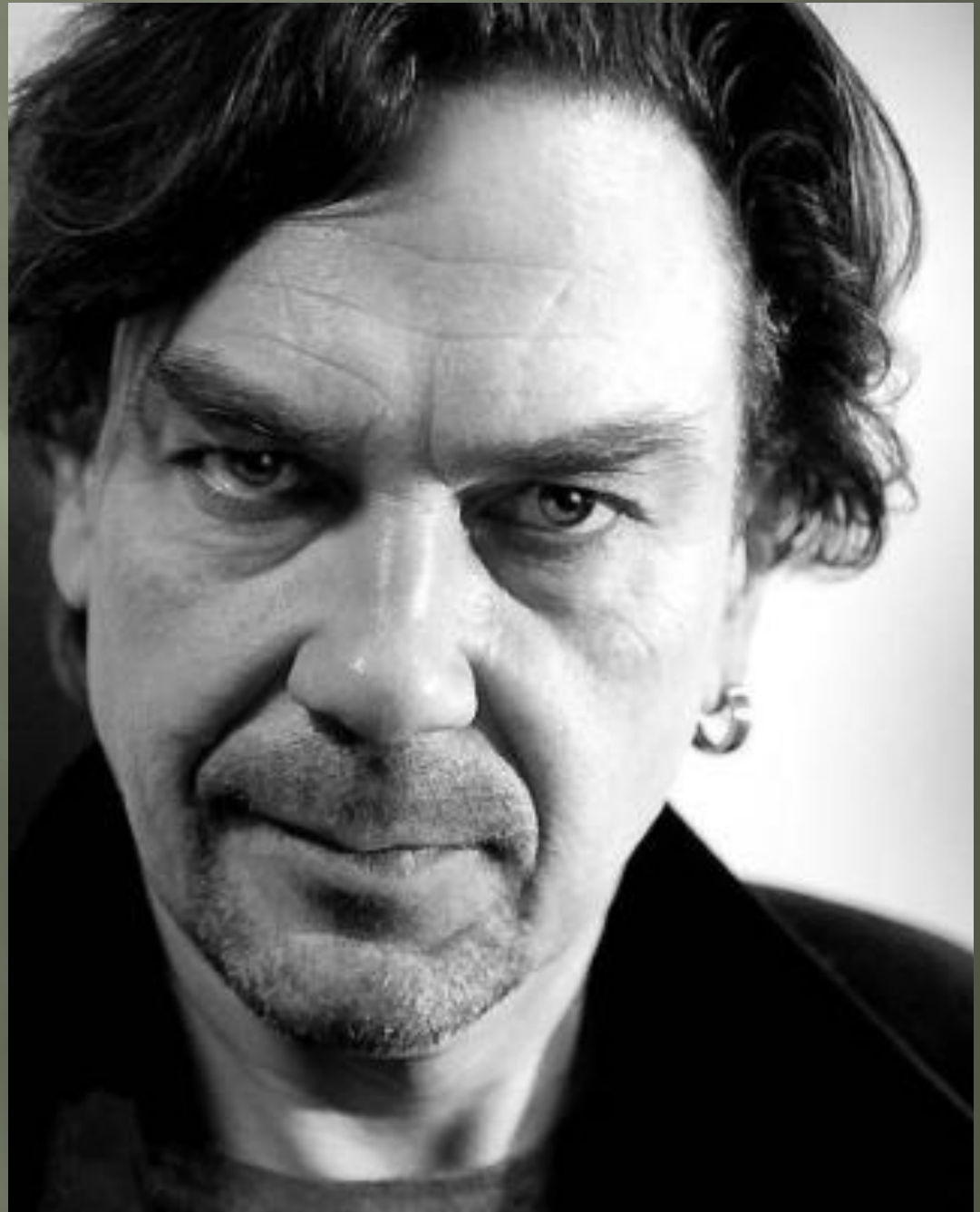

*Ігор Калинець, автор
книги
“Знане незнане про
Антонича”*

*Музей-садиба Антонича у с. Бортятин
Львівської області*

*Юрій Андрухович,
автор книги
“Дванадцять
обручів”, в якій
подає власне
авторський варіант
біографії Антонича.*

Будинок у Львові, в якому жив Антонич, вул. Городоцька, 50.

*Меморіальна дошка на
будинку.*

*Данило Ільницький,
упорядник першого
повного зібрання
творів Антонича.*

*Микола Ільницький,
завідувач відділом
української
літератури
Інституту
українознавства.*

АНТОНИЧ

ФЕСТ

ДІТВАК ІЗ СОНЦЕМ У КИШЕНІ

*Таким був Антонич
в останній рік
свого життя...*

